

organisationerne har deres valgte Repræsentanter i denne Kommission, ligesom de fire store Partier i Rigsdagen hvert har to Repræsentanter i Kommissionen, saa man maa indrømme, at baade Afholdsorganisationerne og Rigsdagen er fyldigt repræsenteret i den. Endvidere er Indenrigsministeriet ved Personer, som det har sat ind i Kommissionen, fyldigt repræsenteret. Naar man paa den Maade fra alle Sider har været enig om at kræve en saa alsidig Undersøgelse af Alkoholspørgsmaalet, er dermed givet, at man har anset det for nødvendigt at faa Resultatet af disse Undersøgelser frem, inden man tager Stilling til Spørgsmaalet om et Alkoholforbud. Det er Forudsætningen, og derfor synes jeg ogsaa, det er utidigt, naar Landstinget protesterer og tager Stilling imod Forbud paa den Maade, som man har gjort, og ikke mindst naar det sker fra Medlemmer af den nedsatte Ædruelighedskommission; de ved, hvordan Forholdet ligger, de ved, at man ikke en Gang er naaet til en Generaldebat om Forbudsspørgsmaalet. Det er kun paa Undersøgelsens Stadium, og derfor er det efter min Opfattelse for tidligt at tage Stilling til det Spørgsmaal.

Man har fra Landstingets Side stærkt fremhævet det forkastelige i at lave denne Lov, Beværterloven, som vi kort betegner den, til en Ædruelighedslov; det er først og fremmest en Næringslov, og man vil søge at fjerne alle Forbudsbestemmelser for at gøre den til en ren Næringslov. Jeg forstaaer ikke rigtig, at saadanne Udtalelser overhovedet kan fremsættes, for de maa jo bunde i dette, at Ædruelighedshensyn og Næringshensyn kommer hinanden paa tværs. Men det er netop det, de ikke gør. Er der nogen, der er interesseret i at faa Ædrueligheden fremmet i Folket, saa er det Erhvervene. Og det er ikke noget nyt; det har man været klar over, og det er godkendt og tiltraadt af den samlede Lovgivningsmagt. Er der noget, der er en Betingelse for og maa være en Betingelse for, at Erhvervslivet kan blomstre og trives i vort Folk, saa er det, at der er Købeevne, og Købeevnen hæves ikke ved Brugen af stærke Drikke eller ved at tolerere Brugen af stærke Drikke. Tværtimod, jo mere man fremmer Ædrueligheden, jo mere man begrænser Alkoholtrafikken, des stærkere støtter man Erhvervene, Næringslivet. Det, der her kan være Tale om, er jo den Slags Næring, som bestaar i Handel med og Udskænkning af de stærke Drikke — og Produktion for Resten ogsaa —, men det er ingen Samfundsopgave at støtte den enkelte Næringsgren

paa de øvrige Erhvervs Bekostning, og det er det, der sker, naar man lægger Hindringer i Vejen for Fremme af Ædrueligheden, og naar man ikke tillader, at Folkets Selvstyre her kommer til helt og fuldt at udøve sin Indflydelse. Det er for Resten mærkeligt, at man ved Behandlingen af et Lovforslag som dette er saa ængstelig for Forbudsbestemmelser. Den Ængstelse sporer man ikke ved den øvrige Lovgivning. Man vil næsten ikke kunne tage en eneste Lov i Haanden, uden at man finder Forbudsbestemmelser af forskellige Art. Hvis man tager en Lov som f. Eks. Motorloven, er der jo ogsaa her Forbudsbestemmelser angaaende spirituøse Drikke. I en Lov som Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, som det nu hedder i Stedet for Tyendeloven, har man ogsaa Forbudsbestemmelser med Hensyn til stærke Drikke. Vil man tage en Lov som Lukkeloven, som vi i Dag har haft til tredje Behandling, finder man ogsaa heri en Række Forbudsbestemmelser. Det finder man ganske naturligt, man finder det endogsaa naturligt at forbyde Folk at arbejde, selv om de har aldrig saa stor Lyst til det. Det er et Indgreb i Næringslivet paa en ganske anden Maade end ved at forbyde et samfundsdelæggende Erhverv, Alkoholtrafikken. Og vil man se paa det andet Lovforslag, vi har haft til Behandling her i Dag, Forslag til Helligdagslov, lægger man Mærke til, at det indeholder 9 Paragraffer, hvoraf de første 7 indeholder Forbudsbestemmelser, og kun Forbudsbestemmelser, den 8de Paragraf indeholder Bødebestemmelser, og den 9de indeholder Bestemmelse om Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden. Det er altsaa en ren og skær Forbudslov fra Begyndelsen til Slutningen, der er intet andet end Forbud deri. Derfor ser det mærkeligt ud, at man er saa ængstelig for Forbud, naar det gælder Alkoholtrafikken, medens man ellers paa mange andre Ormaader er ivrig, kan man næsten sige, for at gennemføre Forbudsbestemmelser, ogsaa Forbudsbestemmelser af en saadan Art — og det tiltaler mig ikke, maa jeg sige —, at man forbyder Folk at bruge deres Kræfter og Evner til Gavn for sig selv og derigennem ogsaa til Gavn for Samfundet.

Jeg skal derefter gaa over til ganske kort — jeg maa indrømme, det bliver en Gentagelse af, hvad jeg ved tidligere Lejligheder har omtalt i det høje Ting — at give en Fremstilling af denne Sags Udvikling. Jeg skal da begynde med at minde om, at under den stærke Frihedsbevægelse i Midten af forrige Aarhundrede, da vi fik